



## Aqşin Evrən

### **Dünya yaşıl olanda**

Göy qurşağından asılmış yelləncəkdəyik  
Başını çiyinəmə söykəmişən  
Qolumu şərf kimi dolamışam boynuna  
Bizdən bir qədər aralıda,  
yayından çıxmış oxu ətrafında fırlanır Yer kürəsi:  
Asta-asta parfümlü külək əsir,  
Pinqvinlər bu soyuqluqdan yorulub Günəşə sarı tələsir  
Buzlaqlar əriyib Afrikanın stəkanına dolur  
Çətirimizin üstünə balaca mələklər yağır  
Ölü dəniz balıq doğur

Yavaş-yavaş Çernobila yayılır oksigenli hava  
Uşaqlar atomları gizlədirlər Marian çökəkliyində  
Ozon dəliyini örtürlər çərpələnglə  
Bütün dinlərin surələri eynidir:  
“Əxlaq”

Qocalar evində sükut, otaqlar boş,  
Uşaq evləri olub “oyuncaq və əyləncə mərkəzləri”  
Teatrlarda anşlaq...  
Bütün dövlətlərin adı Yer Kürəsidir,  
bütün bayraqlar göyərçin qanadı,  
bütün musiqilər körpə gülüşü  
Bütün əlifbalarda “X,O,Ş,B,Ə,X,T,L,İ,K” kimidir həflərin düzülüşü:  
Biz də bu həflərdən yapışıb yellənirik  
Nə müharibə var,  
nə göz yaşı, nə də qəm  
Astaca pıçıldayıram sənə:  
Əzizim, dodağını gətir söz deyirəm.

\*\*\*

Hərdən onun toxunduğu yerlər qopar bədənindən,  
Hissə-hissə yoxa çıxarsan hərdən.

Hərdən “qayıt, ölürəm” kimi oxunar  
ona yazdığın birçə “Salam. Necəsən?”

Sıxılırsan...  
Bilməzsən hara qoyasan bu nəhəng ayrılığı  
Görərsən saçların onun çiyini üçün darıxır.

Hərdən ovulub gedərsən...  
Burnunun ucu göynəyər tanış qoxudan ötrü.  
Yağış yağar, görərsən ki,  
altında bir boş yer qalıb əlindəki çətin.

Hərdən boynunu üşüdər onun aldığı şərf  
barmaqların əllərindən sırsıra tək sallanar.  
Boş küçədə öskürər xatirələr astaca  
Cədvəllərdə yazılar: “mənfi sənsiz dərəcə”

Hərdən heç nə dəyişməz...  
Bir görüş yeri boyda boşluq qalar içində.  
Hərdən büdrəyərsən, yığılırsan  
xatirələrin yanından keçəndə.